

LM/10.06.2009

Parlamentul României

Camera Deputaților

Către:

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În atenția doamnei Roberta Alma Anastase,
Președintele Camerei Deputaților

Subsemnații, deputați ai Grupurilor parlamentare ale PNL și UDMR menționați în anexele prezentei moțiuni, membri ai Camerei Deputaților în legislatura 2008-2012, în temeiul art. 112 din Constituția României și în temeiul art. 158-164 din Regulamentul Camerei Deputaților, înaintăm prezenta moțiune simplă, cu tema:

„Dumneavoastră ați promis, noi plătim. Spuneți-ne adevărul!”

Stimată Doamnă Președinte,

Stimați colegi deputați,

Subsemnații, membri ai Grupului Parlamentar al Partidului Național Liberal și ai Grupului parlamentar al Uniunii Democrate Maghiare din România din Camera Deputaților, vă înaintăm prezenta moțiune cu privire la refuzul ministrului finanțelor publice, domnul Gheorghe Pogea, de a furniza informații privind sarcinile pe care și le asumă Guvernul României ca urmare a încheierii Acordului dintre România în calitate de debitor și Fondul Monetar Internațional, Uniunea Europeană, Banca Mondială, Corporația Financiară Internațională, Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană de Reconstrucție și Dezvoltare în calitate de creditori.

Nu credem că Acordul cu Fondul Monetar Internațional este soluția bună pentru relansarea economiei românești. Am spus-o, și am adus argumentele noastre economice. Pe de alta parte, regula democrației presupune ca majoritatea să își impună deciziile, suportând, desigur, și consecințele acestora. Înțelegem și acceptăm democratic că actuala majoritate a decis să impună românilor decizia proastă de a împrumuta bani de la FMI, în orice condiții. Ceea ce nu înțelegem, însă este lipsa de transparență a guvernanților, refuzul lor de a ne informa asupra deciziilor pe care le-au luat în numele nostru și pe socoteala noastră.

Ca reprezentanți ai națiunii ne vedem, noi parlamentarii opoziției, dar și colegii nostri aflați în coaliția majoritară, în situația de a nu cunoaște, implicit a nu putea înțelege și explica Acordul, și de a nu putea propune soluții alternative la acesta. Alături de noi se afla contribuabilii români, împovărați suplimentar din motive și prin dispoziții pe care nu le cunosc. Alături de noi se află beneficiarii politicilor publice, lipsiți de prestațiile și serviciile publice de care se bucurau din motive care nu li se spun. Alături de noi se află, până la urmă, într-o necunoaștere,

fiecare cetățean român a cărui viață e grav afectată fără să cunoască sau să înțeleagă motivele.

De aceea, principalul obiectiv al acestei moțiuni este să determine Guvernul să ne spună adevărul despre ce a decis pentru noi. Cum va fi restituit împrumutul, ce și când avem de plătit creditorilor internaționali din bani publici? Ce trebuie să facem și ce nu avem voie să facem, noi cetățenii, ca urmare a angajamentului secret al Guvernului Boc? Aflând adevărul, vom putea judeca. Acum, nu putem decât să bănuim, să suspectăm, și vă asigurăm, stimați guvernanți, că temerile oamenilor în vreme de criză sunt, întotdeauna, mai rele decât adevărul.

Trei sunt argumentele principale pe care ne bazăm solicitarea de a aduce la cunoștința publică, de îndată, Scrisoarea de Intenție transmisă FMI și Memorandumul încheiat ulterior. Mai întâi, **obligația de transparență a autorităților în luarea unor decizii de politici publice și care implică bani publici**. Apoi, nevoia de a judeca **oportunitatea Acordului**, ca principal, dacă nu singur element de politică publică realizat de Guvern în primele 6 luni de guvernare roșu-portocalie. În sfârșit, nevoia de a **măsura corect efectele economice, sociale și fiscale ale Acordului, astfel încât cetățenii și reprezentanții opoziției politice să poată evalua responsabilitățile directe și indirecte ale guvernanților în scăderea economică și a nivelului de trai**.

1. Lipsa de transparență în contractarea împrumutului

La începutul anului 2009, ca un prim semn al incapacității Guvernului Boc de a governa în perioadă de criză, domnul ministru Gheorghe Pogea a retrogradat România din rândul economiilor stabile, cu reale perspective de dezvoltare, precum și din rândul statelor capabile să-și administreze propria economie, și a solicitat asistență financiară internațională.

Astfel România se întoarce în categoria statelor Pakistan, Mongolia, Gabon, Ucraina, Belarus, Georgia, Armenia, Serbia, Ungaria, Islanda, Seychelles, state ale căror politici de dezvoltare economică sunt dictate de autorități străine. Spre informarea corectă a Parlamentului, pe care Guvernul ar fi trebuit să o facă, dar a omis din nou, atașăm prezentei moțiuni o hartă la zi cu țările care beneficiază de asistență din partea Fondului Monetar Internațional (**Anexa 1**).

În data de 12 ianuarie 2009, mai mulți oficiali ai Guvernului României, în calitate de reprezentanți ai unui stat membru, au solicitat un împrumut Comisiei Europene. Urmare acestei solicitări, invocând lipsa de expertiză, Comisia Europeană a condiționat acordarea împrumutului cu acceptarea monitorizării FMI.

La jumătatea lunii martie 2009, la două luni de la demararea procesului, domnul Prim-Ministru Emil Boc comunică faptul că, fără a informa opinia publică sau cel puțin partenerii de guvernare, a angajat România în negocieri pentru obținerea unui împrumut extern din partea UE și FMI. Pentru a reaminti ce se întâmpla atunci, câteva extrase din presa vremii. Aflăm, astfel, că liderii și miniștrii PSD, întruniți în 10 martie în ședință, au declarat că au aflat din presă de demararea discuțiilor preliminare cu FMI și CE, menționând că PD-L și Traian Băsescu s-au purtat incorect cu social-democrații.

Ministrul pentru IMM-uri, Constantin Niță, a susținut că nu a știut de scrisoarea pe care a trimis-o Ministerul Finanțelor Publice către CE în vederea începerii unor discuții preliminare pentru acordarea unui împrumut. "Nu am vorbit în coaliție. Evident, nu", a declarat Niță.

Președintele Consiliului Național al PSD, Adrian Năstase, a declarat că liderii PSD au aflat din presă de demararea discuțiilor pentru contractarea unui împrumut, fapt ce demonstrează, încă o dată, lipsa de încredere și de comunicare între cei doi parteneri de coaliție. "Ceea ce se întâmplă în aceasta privință dovedește încă o dată

lipsa de încredere și proasta comunicare în interiorul Guvernului. Evident, într-o chestiune atât de importantă (...) această intenție, această negociere, participare la negociere ar fi trebuit să se facă printr-o consultare în interiorul coaliției", a declarat fostul premier.

La rândul său, opoziția nu a fost nici informată, și nici favorabilă acestei idei. Astfel, într-o declarație în plenul Camerei Deputaților, la 16 martie, fostul Prim-Ministru Călin Popescu Tăriceanu spunea: „Nu trebuie să ne mai mire faptul că acum guvernul PD-PSD și președintele Băsescu se aruncă la picioarele Fondului Monetar, spunând că nu au idee despre ce ar trebui să facă pentru a combate efectele crizei economice și, totodată, căutând un alibi pentru măsurile de austeritate pe care vor trebui să le ia pentru a combate efectele crizei. Ei doresc să spună românilor “luăm aceste măsuri economice, pentru că așa ne cere FMI”. Va fi mai corect să spună “luăm aceste măsuri, pentru că așa ne cere Fondul și noi nu am fost în stare să facem un plan anticriză propriu și am apelat la un plan-șablon făcut de contabilii de la FMI și aplicat țărilor din lumea a treia”.

Ca soluție alternativă la Acordul cu FMI, actuala opoziție a propus ca Executivul să adopte măsuri de reducere a cotei unice de impozitare, a taxei pe valoare adăugată (TVA) de la 19% la 15%, reducerea cotelor contribuțiilor la asigurările sociale cu 2% față de nivelul din decembrie 2008, suplimentarea cheltuielilor mari de investiții, investiții pentru locuințe sociale, alocarea de fonduri suplimentare pentru programul 'Fermierul', precum și sume pentru garanții și stimulente pentru întreprinderile private care vor să facă investiții, concomitent cu reforma administrației publice centrale și măsuri de reducere a evaziunii fiscale.

Același mesaj a fost transmis de liderii liberali și reprezentanților Misiunii Fondului Monetar Internațional, cu care s-au întâlnit pe 23 martie.

În orice stat democratic, mai puțin în România condusă de guvernul Boc, documentul prin care un Guvern solicită oficial asistență financiară din partea FMI (Scrisoarea de Intenție), este public. Acest document conține informații privind motivele pentru care împrumutul în cauză este necesar, argumente privind nivelul sumei solicitate, programul economic pentru care solicită împrumutul în cauză dar mai ales angajamentele (politici fiscale, politici bugetare, etc) pe care statul în cauză și le asumă în cazul în care împrumutul îi este acordat.

În cazul Ungariei, care a încheiat în noiembrie 2008 un acord similar celui încheiat de România, acest document a fost făcut public de FMI din noiembrie 2008 și menționează expres că autoritățile ungare sunt de acord cu publicarea acestuia. Autoritățile ungare au făcut public Acordul, de îndată, în Ungaria, chiar dacă măsurile luate acolo au fost extrem de dureroase pentru cetățeni.

De altfel publicarea acestui document este un act firesc, documentul a fost făcut public de Serbia (care a încheiat cu FMI o înțelegere similară în data de 15 mai 2009), și de Ucraina (care a încheiat cu FMI o înțelegere similară în data de 15 mai 2009). Letonia a publicat Scrisoarea de Intenție la 23 decembrie 2008, Islanda la 19 noiembrie 2008, chiar și polul negativ al democrației și deschiderii în Europa, Belarus, a făcut publică Scrisoarea de Intenție la 12 ianuarie 2009.

Spre documentarea colegilor, anexăm la moțiune Scrisorile de Intenție ale Ungariei, Serbiei și Ucrainei (**Anexele 2, 3 și 4**), care pot da o imagine despre ce am descoperi în Scrisoarea de Intenție trimisă pe ascuns de Guvernul român.

Mai mult, nici nu trebuie să privim dincolo de graniță pentru a afla cum își tratează un guvern transparent cetățenii. E adevărat că, din 2005 până în 2009, Guvernul României a știut să administreze economia fără sfaturi sau comenzi din afară. Guvernul Tăriceanu a renunțat la Acordul stand-by cu FMI, care era o frână în

calea dezvoltării economice accelerate a țării. Că a fost o opțiune corectă, o dovedește creșterea economică din cei patru ani.

Lucrurile nu au fost însă atât de simple până în 2005, iar colaborarea cu Fondul a fost considerată necesară în acea perioadă. Și, sub administrația succesivelor guverne, indiferent de culoare politică sau de stare economică, indiferent de dificultatea clauzelor impuse de FMI, documentele în cauză au fost publicate, cetățenii au fost informați.

Și după trimiterea Scrisorii de Intenție, lucrurile au continuat în aceeași manieră netransparentă. În data de 4 mai 2009, FMI emite o declarație de presă prin care comunică faptul că România va beneficia de o asistență financiară internațională în valoare totală de 19,9 miliarde euro, după cum urmează:

- FMI acordă un împrumut de tip „stand-by” în valoare totală de 12,9 miliarde euro (în trageri trimestriale pe o perioadă de 2 ani);
- Uniunea Europeană va acorda un împrumut în valoare de 5 miliarde euro;
- Banca Mondială va acorda un împrumut în valoare de 1 miliard euro;
- BERD, Banca Europeană de Investiții și IFC vor acorda împreună un împrumut în valoare de 1 miliard euro.

De atunci, informarea publică a rămas la acest nivel. Nici Scrisoarea de Intenție, nici Memorandumul încheiat între România și FMI nu au fost aduse la cunoștința publică, la mai bine de o lună de la momentul la care discuțiile au fost încheiate. În lipsa informațiilor oficiale, speculațiile continuă să circule. S-a ridicat astfel ipoteza că Acordul ar fi ținut secret în mod intenționat până după alegerile pentru Parlamentul European, de teama consecințelor electorale pe care partidele aflate la guvernare le-ar suporta odată ce am afla angajamentele pe care Guvernul le-a asumat. Nu am vrea să credem așa ceva. Pentru că, dacă Acordul este ascuns cu o

asemenea intenție, trecem din aria dezinteresului, lipsei de transparență și disprețului față de cetățean în aria încălcării legii și a dezinformării Parlamentului, încriminată ca faptă penală prin legea răspunderii ministeriale.

2. Oportunitatea Acordului

Sunt două categorii majore de dubii legate de oportunitatea Acordului cu Fondul Monetar Internațional. Primul mare semn de întrebare este dat de beneficiarii direcți ai acestui Acord. Potrivit informațiilor prezentate de autorități, aceștia sunt băncile comerciale din România, care își pot utiliza o parte a rezervelor obligatorii reținute până acum la Banca Națională în vederea desfășurării de operațiuni proprii. Vedem, deja, că Guvernul a eșuat în a determina băncile să finanțeze relansarea economică din acești bani. În lipsa unui stimulent public în acest sens, băncile își folosesc banii cum știu mai bine, și nu băncile sunt de condamnat aici, ci oficialii care au fost viteji la conferințe de presă, dar neconvingători la masa negocierilor. Vedem astfel că eșecul Guvernului de a negocia cu băncile injectarea efectivă a acestor bani în economia românească face ca românii să ramburseze un credit care nu ajunge la ei!

Al doilea semn de întrebare important este legat de instrumentul utilizat în relația cu Fondul. Ca țară stabilă economic, membră a Uniunii Europene, și care nu a invocat (asemenea Ungariei sau Islandei) o gravă amenințare la adresa stabilității financiare, România nu trebuia să accepte formula unui Acord Stand-by, care presupune o serie de elemente dezavantajoase pentru noi, acesta fiind condiționat de adoptarea unor măsuri, de obicei, nu dintre cele mai fericite pentru populație, impuse de organismele internaționale.

Polonia, spre exemplu, a obținut un acord mult mai favorabil (**Flexible Credit Line**), acord prin care nu își asumă nicio obligație cu privire la măsuri care ar putea

afecta populația, și de care beneficiază economii comparabile cu a României în privința stabilității (Mexic, de exemplu). Faptul că Guvernul Boc nici măcar nu a solicitat un asemenea tip de acord mai flexibil e grav nu numai prin prisma costurilor directe ale împrumutului, cât mai ales prin grava afectare a credibilității României pe piețele economice și financiare. Domnilor guvernanți, asemenea greșeli ne afectează credibilitatea ca țară și ratingul de țară, acestea sunt greșeli care demonstrează incompetența Executivului din care faceți parte!

Răspunderea politică a guvernanților este principalul instrument de plată al unor asemenea greșeli. În primă instanță, Parlamentul poate taxa Guvernul prin depunerea și votarea unei moțiuni de cenzură. Dacă, așa cum s-a dovedit cu o lună în urmă, solidaritatea majorității în jurul puterii este mai puternică decât argumentele raționale ale opoziției, nota de plată este înaintată de cetățeni, cu ocazia alegerilor. Un semn politic important a fost dat, cu câteva zile în urmă, cu ocazia alegerilor pentru Parlamentul European. La numai 6 luni de la alegerile parlamentare, când, în toate ciclurile electorale de după 1990, partidele aflate la guvernare se bucurau de un sprijin solid, PD-L și PSD au pierdut procente bune la vot, tocmai datorită gravelor greșeli ale guvernării.

Dar, pentru a putea judeca, cetățenii au nevoie de informații corecte și complete. Și, dacă nu luați în serios cererea opoziției de a fi informată, sperăm, stimați reprezentanți ai Guvernului, să respectați măcar dreptul la informare al cetățenilor care v-au votat și vă plătesc.

În caz contrar, răspunderea vă revine și pentru perpetuarea principalei slăbiciuni a mecanismului electoral din România, absenteismul, care a ajuns la cote record la alegerile din 7 iunie, în bună măsură datorită lipsei de încredere în guvernare.

3. Consecințele economice, sociale și fiscale ale Acordului

Despre consecințele economice și sociale ale Acordului cu Fondul Monetar nu putem vorbi decât speculativ. Cunoaștem și resimțim numeroasele măsuri antieconomice și antisociale luate în ultima vreme de guvernanți. În ce măsură ele se datorează lipsei de viziune economică, unei anumite dușmăanii față de liberii întreprinzători, proastei gestiuni a administrației sau predării frâielor economiei către FMI, nu vom putea afla decât odată cu publicarea Acordului.

Știm astăzi că principalele impozite au fost mărite. Contribuțiile sociale au fost mărite la începutul anului cu aproape patru procente. Cota unică a fost dublată cu impozitul pe pierdere, numit și forfetar. Taxa pe valoare adăugată a devenit nedeductibilă pentru o serie de produse și servicii, crescând costurile întreprinzătorilor.

Știm, de asemenea, că o serie de măsuri de stimulare a relansării economice, luate în noiembrie și decembrie 2008, au fost abrogate. S-a renunțat la stimulentele de 1000 de Euro acordate companiilor pentru fiecare șomer angajat, s-a renunțat la reducerea impozitelor cu 5% pentru cei care își plătesc obligațiile la timp.

Ca o consecință a acestor măsuri, mediul antreprenorial și-a pierdut încrederea în mediul economic românesc. 46.000 de companii au fost închise în primele două săptămâni de după adoptarea Ordonanței de Urgență nr. 34/2009, cu un trist record de 10.000 de companii într-o zi.

Mai mult, incoerența politicilor în materie economică a dus la o scădere semnificativă a interesului investitorilor străini față de România. Conform

informațiilor publicate de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în perioada ianuarie-aprilie 2009 abia s-a atins 60% din numărul de firme noi cu participatie străină înregistrate în aceeași perioadă din 2008, iar capitalul social subscris la firmele înființate în perioada ianuarie-aprilie 2009 este la un nivel de 66% din nivelul înregistrat în aceeași perioadă a anului 2008. Merită remarcat, ca o implicație extrem de negativă, faptul că de la începutul anului 2009 firmele străine au avut o tendință evidentă de a retrage fonduri din România. În susținerea acestei afirmații menționăm declarații ale bancherilor români conform cărora firmele străine „scot din România orice euro pe care pun mâna”, reducerea drastică a capitalizării Bursei de Valori București și stoparea și chiar retragerea fondurilor alocate de dezvoltatorii imobiliari internaționali pentru România.

Dacă avem curajul să privim realitatea în față, în acest moment Bulgaria oferă un mediu de afaceri mai atractiv decât România, și asta se va regăsi și în opțiunile de intrare pe piață din perioada următoare.

Vedem că angajamentele sociale de campanie ale guvernanților nu sunt respectate, iar veniturile pensionarilor și angajaților din sectorul public au fost reduse. Punctul de pensie a fost redus de la 45% din salariul mediu la 43,2% cu aplicare în 2 etape, de la 1 aprilie și de la 1 octombrie, iar salariile bugetarilor nu vor beneficia nici măcar de obișnuita indexare cu inflația. În schimb, au fost înghețate posturile, inclusiv cele ce urmează a se elibera, cea mai gravă consecință fiind blocarea învățământului preuniversitar prin scoaterea din sistem a 68.000 de suplinitori începând cu 30 august 2009.

Vedem că numărul șomerilor a crescut, de la 30 noiembrie, data alegerilor, și până la sfârșitul lunii mai 2009, de la 376.000 la 526.000, adică în aceste șase luni de guvernare fără direcție și fără putere 150.000 de oameni și-au pierdut locurile de muncă create de guvernarea liberală.

Nu știm, în ce măsură aceste decizii care se iau de către cei pe care românii i-au ales, la București, sau de contabilii străini și fără responsabilitate politică primită din partea românilor, la Washington, în ce măsură aceste consecințe vor fi asumate la alegeri de oameni politici ce își vor depune mandatul, sau vor fi aruncate în spatele unor funcționari internaționali transferați, între timp, pe alt continent.

Dar o putem afla, și trebuie să o aflăm, prin cunoașterea Acordului semnat de Guvernul Boc.

Doamnelor și domnilor deputați,

Având în vedere cele arătate, și subliniind că noi, semnatarii prezentei moțiuni simple, nu putem fi de acord cu ascunderea adevărului și cu escamotarea unor informații esențiale asupra evoluției economiei și societății românești;

Având în vedere că însăși evaluarea oportunității deciziei politice a actualului Guvern de a îndatora România masiv și de a asuma o serie de obligații și constrângeri serioase și de durată nu poate fi realizată în lipsa informării publice, deci dreptul cetățenilor de a-și judeca guvernarea nu poate fi realizat;

Având în vedere că românii simt în viața lor consecințe importante în plan material, personal, social, ale căror cauze nu le cunosc actualmente, dar cărora trebuie să le administreze consecințele;

Noi, parlamentarii PNL și UDMR, ne facem datoria față de adevăr și cerem ca buna informare a cetățeanului și transparența actului de guvernare să fie repuse în drepturi. Nu discutăm aici competența ministrului finanțelor publice. E un subiect trist, care, datorită conjuncturii de a conduce domeniul în vreme de criză, a devenit dramatic. Incompetența este deja demonstrată, iar menținerea în funcție a domnului ministru Pogea în asemenea vremuri tulburi este, mai curând, o povară a celor ce l-

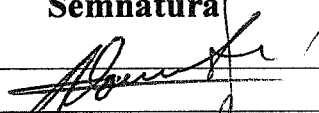
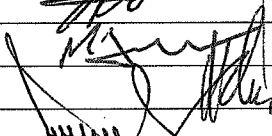
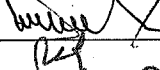
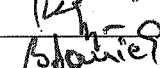
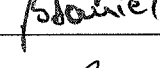
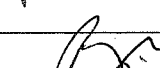
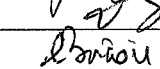
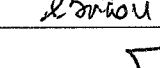
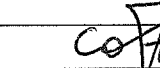
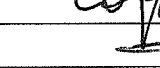
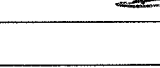
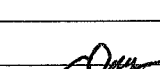
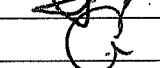
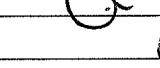
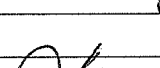
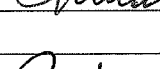
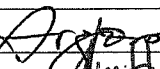
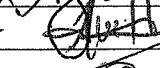
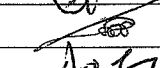
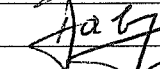
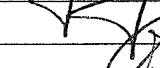
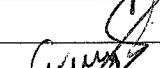
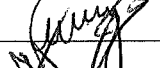
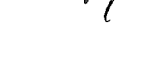
au numit. Înțelegând însă limitele în care putem purta discuția, preferăm să o așezăm la nivelul principiilor fundamentale ale democrației și să solicităm lucruri extrem de simple:

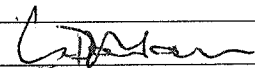
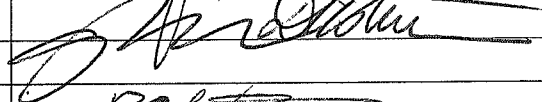
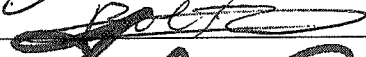
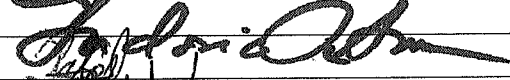
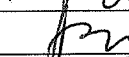
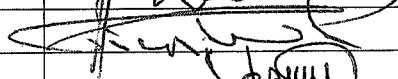
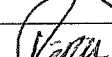
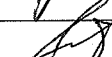
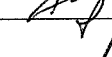
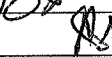
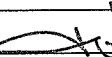
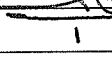
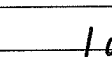
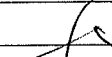
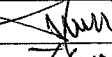
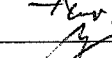
- 1. Publicarea de îndată a Scrisorii de Intenție transmise Fondului Monetar Internațional de către România, precum și a Memorandumului încheiat ulterior;**
- 2. Publicarea de îndată a Acordurilor în baza cărora s-au împrumutat sau se vor împrumuta bani de la celelalte organisme internaționale implicate în pachetul de 19.9 miliarde Euro solicitat de România.**

Ne bazăm, în demersul nostru, pe interesul legitim al cetățenilor de a afla **ce obligații și ce constrângeri a asumat pentru ei Guvernul Boc**. Ne bazăm, în dezbateră parlamentară ce va urma, pe **interesul și obligația fiecărui coleg parlamentar, indiferent de partid, de a-și reprezenta alegătorii din colegiu, de a afla pentru ei informații esențiale și de a le furniza**.

Nu dorim, prin această moțiune, plecarea cuiva. Nu dorim, prin această moțiune, să împărțim lumea politică în putere și opoziție. Pentru că nici cetățenii nu sunt împărțiți pe această temă. Nu credem că alegătorii PSD sau PD-L sunt mai puțin interesați să afle ce taxe vor plăti, sau ce pensii vor primi, decât alegătorii PNL sau UDMR. **Alegătorii noștri, ai tuturor, au interesul comun de a afla adevărul ce le este ascuns, și de aceea vă rog, doamnelor și domnilor colegi, să cerem împreună Guvernului să ne spună adevărul.**

LISTA DEPUTAȚILOR PNL
CARE SUSȚIN MOȚIUNEA SIMPLĂ CU TITLUL:
„Dumneavoastră ați promis, noi plătim. Spuneți-ne adevărul!”

NR. CRT.	Deputat PNL	Semnătura
1.	Adomnitei Cristian	
2.	Almajanu Marin	
3.	Atanasiu Teodor	
4.	Banu Mihai	
5.	Berci Vasile	
6.	Bordeianu Dan	
7.	Bostan Emil	
8.	Buda Viorel	
9.	Budurescu Daniel	
10.	Buican Cristian	
11.	Burlacu Cristian	
12.	Calimente Mihăiță	
13.	Cazan Mircea	
14.	Chițoiu Daniel	
15.	Chiuariu Tudor	
16.	Coroamă Gheorghe	
17.	Cristian Horia	
18.	Dobre Ciprian	
19.	Dobre Cristina	
20.	Dobre Victor Paul	
21.	Donțu Aurel Mihai	
22.	Dragomir Gheorghe	
23.	Dumitrică George	
24.	Fenechiu Relu	
25.	Gabor Gheorghe	
26.	Gavrilescu Grațiela	
27.	Gerea Dominic Andrei	
28.	Gorghiu Alina	
29.	Holban Titi	
30.	Horj Pavel	
31.	Irimescu Mircea	
32.	Jolța Nicolae	
33.	Lupu Mihai	

34.	Marian Mihai Dan	
35.	Morega Dan Ilie	
36.	Motreanu Dan	
37.	Nicolăescu Eugen	
38.	Olteanu Bogdan	
39.	Orban Ludovic	
40.	Palăr Ionel	
41.	Palașcă Viorel	
42.	Păsat Dan	
43.	Pieptea Cornel	
44.	Plăiașu Gabriel	
45.	Pocora Cristina	
46.	Pop Virgil	
47.	Popa Marius Octavian	
48.	Popescu Tăriceanu Călin	
49.	Rebenciuc Neculai	
50.	Săftoiu Adriana	
51.	Săpunaru Nini	
52.	Scutaru George	
53.	Stroe Ionuț Marian	
54.	Știrbu Gigel	
55.	Tăbugan Ion	
56.	Taloș Gheorghe Mirel	
57.	Timiș Ioan	
58.	Tușa Diana Adriana	
59.	Țaga Claudiu	
60.	Țîmpău Radu	
61.	Țintean Ioan	
62.	Țurcanu Florin	
63.	Uioreanu Horea Dorin	
64.	Varga Ana Lucia	
65.	Voicu Mihai	